

ΕΥΤΥΧΙΟΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΓΟΡΤΥΝΗΣ

Τό ὄνομα τοῦ Εὐτυχίου δέν συμπεριλαμβάνεται σέ κανένα ἐπισκοπικό κατάλογο οἰασδήποτε ἐποχῆς. Στή διδακτορική του διατριβή «Οἱ Ἅγιοι τῆς πρώτης Βυζαντινῆς περιόδου τῆς Κρήτης καί ἡ σχετική πρὸς αὐτούς φιλολογία» ὁ σεβαστός καθηγητής κ. Θεοχάρης Δετοράκης στοῦ ὁποίου τήν ἔρευνα καί ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης ὀφείλει πολλά, καλῶς δέν ἀναφέρεται. Μόνη πηγή, εἶναι ἡ ἰσχυρή ἐπί αἰῶνες Τοπική Ἐκκλησιαστική Παράδοση τήν ὁποία βεβαιώνει ὁ Ὅσιος Κύρ Ἰωάννης ὁ Ἐένος (970-1027) ἀπό τό Σίββα Πυργιωτίσης τό 10ο αἶώνα. Ὁ Ἰωάννης γεννήθηκε ἀμέσως μετά τήν Ἀραβοκρατία καί γνώριζε ὡς σχετικῶς νωπή τήν παράδοση περί τῶν Ἁγίων Εὐτυχιανῶν (Εὐτυχίου Ἐπισκόπου, Εὐτυχιανοῦ Ὁσιομάρτυρος καί Κασσιανῆς τῶν αὐταδέλφων), ἡ ὁποία παράδοση ἤθελε τοῦς Ἁγίους νά ἔζησαν κατά τή σκοτεινή περίοδο τῶν διωγμῶν τῆς Ἀραβοκρατίας. Ἡ θεόθεν βεβαίωση ἔγινε μέ τήν δι' ἀποκαλύψεως εὔρεση τῶν τάφων τῶν Ἁγίων Εὐτυχίου καί Εὐτυχιανοῦ, ὅπου ὡς νέος ἀσκητής ὁ Ἰωάννης ὁ Ἐένος, ἔκτισε Ναό καί Μονή, ὅμως ὁ βίος των ἦταν γνωστός. Ἡ τοποθέτησή του χρονολογικά στούς πρώτους μεγάλους διωγμούς εἶναι ἀσπῆρικτη ἂν καί πέρασε σά σύγχρονα κείμενα, ὅπως ἀσπῆρικτος πρὸς

τήν Ἐκκλησιαστική Παράδοση τήν καί μόνη πηγή, εἶναι καί ὅτι παραιτήθηκε ἀπό τό θρόνο του γιά νά ἀσκητεύσει.

Ὁ Εὐτύχιος μαζί μέ τά κατά σάρκα ἀδέλφια του, Εὐτυχιανό καί Κασσιανή, ἀσκήτευσαν στή Ἀστερούσια ὄρη, στή περίχωρα τῆς [Μ. Ὁδηγητρίας](#) (κτίσθηκε πολύ ἀργότερα) καί στό ὄρος Ράξος, λόγω διωγμῶν, ἀσκώντας καί τά ἐπισκοπικά του καθήκοντα. Ἐκήδευσε τόν Ὁσιομάρτυρα ἀδελφό του Εὐτυχιανό, καί κατά τήν ἐπιθυμία του ἐτάφη ὅπου καί ὁ ἀδελφός του ὅταν ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ. Ἡ Κασσιανή ἀπομονωμένη σέ ἀπόκρημνο σπήλαιο ὡς ἀσκήτρια, ἐκοιμήθη, χωρίς ποτέ νά γίνει λόγος περί τῶν Λειψάνων της. Ἡ μνήμη καί τῶν τριῶν ἐορτάζεται στίς 17 Αὐγούστου. Στήν Ἱ. Μητρόπολη Γορτύνης καί Ἀρκαδίας ὑπάρχει· α) Ὁ ἐρειπωμένος Ναός τῶν Ἀγίων, κτίσμα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ξένου καί β) ὁ Ἐνοριακός Ναός τῆς Ἐνορίας Λιστάρου Πυργιωτίσης. Εἰκόνες τῶν παλαιῶν καί νέων ὑπάρχουν σέ πολλούς Ναούς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως.

Ἐδῶ πρέπει νά σημειώσουμε, ὅτι τό θέμα περί τῶν Ἀγίων Εὐτυχιανῶν δέν ἀποτελεῖ γιά τήν Κρήτη ἀπλά ἰσχυρή Ἐκκλησιαστική Παράδοση, ἀλλά ἀσάλευτη Ἐκκλησιαστική Συνείδηση ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τή μόνη αὐθεντία στήν Ἐκκλησία, καί ἡ ὁποία ἐρείδεται στό φωτισμό καί τήν καθοδήγηση τοῦ Ἀγίου Πνεύματος

ὄλου τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας (κλήρου καί λαοῦ) καί ὄχι μόνο τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως.

Αὕτη, λοιπόν, ἡ Ἐκκλησιαστική Συνείδηση ἀποφαίνεται ἀπαρασαλεύτως γιά τό θέμα τοῦτο ἐπί μία χιλιετία καί μάλιστα λατρευτικῶς (μνήμη, προσκύνημα, Ἀκολουθίες ἐγκεκριμένες Συνοδικῶς, εἰκόνες, παλαιές τοιχογραφίες, κ.ἄ.)

Ἀπό τό βιβλίο «Μελετήματα ἀγιολογικά - ἱστορικά» 2008 τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Χρυσσοτόμου Παπαδάκη, Πρωτοσυγκέλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γορτύνης καί Ἀρκαδίας

Στίς 8 Μαΐου 2011, ὁ Σεβ. Μητροπ. Γορτύνης καί Ἀρκαδίας κ. Μακάριος, τέλεσε τά ἱ. ἐγκαίνια τοῦ πρὸς τιμὴν τῶν Ἀγ. Εὐτυχίου, Εὐτυχιανοῦ καί Κασσιανῆς, ἀνεγερθέντος Ἱ. Ναοῦ σὸ Ἱ. Μετόχιο τῶν Ἀγ. Εὐτυχιανῶν, μέ τὴν φροντίδα τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Παρθενίου Βουλγαράκη, Ἡγουμένου καί τῶν ἀδελφῶν τῆς [Ι. Μ. Ὁδηγήτριας](#).